

لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون حفاظت از میراث فرهنگی زیر آب

مصوبه مجلس شورای اسلامی: ۱۳۸۷/۹/۱۳

تاریخ بررسی در شورای نگهبان: ۱۳۸۷/۱۰/۴

ماده واحده - کنوانسیون حفاظت از میراث فرهنگی زیر آب مورخ ۱۳۸۰/۸/۱۱ هجری شمسی برابر ۲ نوامبر ۲۰۰۱ میلادی مشتمل بر (۳۵) ماده و یک ضمیمه به شرح پیوست تصویب می‌گردد و با توجه به بند (۵) ماده (۲۵) آن به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود با انتخاب روش داوری موضوع جزء (پ) بند (۱) ماده (۲۸۷) کنوانسیون حقوق دریاها (۱۹۸۲) میلادی مطابق با (۱۳۶۰) هجری شمسی اسناد تصویب کنوانسیون را تودیع نماید.

تبصره ۱- ارجاع به داوری موضوع ماده واحده توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین مربوط می‌باشد.

تبصره ۲- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری با هماهنگی دستگاههای ذی ربط روش گزارش دهی موضوع جزء (ب) بند (۱) ماده (۹) کنوانسیون را هنگام تودیع اسناد مشخص و اعلام خواهد نمود.

تبصره ۳- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری با همکاری وزارت دادگستری در مورد تهیه لایحه توسط قوه قضائیه برای وضع مجازاتهای موضوع ماده (۱۷) کنوانسیون و نیز ضمانت اجراء جلوگیری از ورود غیرقانونی موضوع ماده (۱۴) کنوانسیون پیگیری لازم را معمول خواهد داشت.

...

ماده ۲۹- هر کشور یا سرزمینی می‌تواند در هنگام تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این کنوانسیون اظهارنامه‌ای را به امین اسناد تسلیم نماید مبنی بر این که این کنوانسیون به بخشهای خاصی از قلمرو آن، آبهای داخلی، آبهای مجمع‌الجزایری یا آبهای سرزمینی آن قابل اعمال نخواهد بود و در آن دلایل چنین اظهارنامه‌ای را مشخص خواهد نمود. کشور مزبور تا حدی که عملی باشد و در اسرع وقت شرایطی را که به موجب آنها این کمیسیون در مورد

مناطق مشخص شده در اظهارنامه آن اعمال خواهد شد، ایجاد خواهد کرد و به این منظور به محض نیل به موارد مزبور اظهارنامه خود را به طور کلی یا جزئی بازپس خواهد گرفت.
 ماده ۳۰- به استثناء ماده (۲۹) نمی تواند هیچ گونه حق شرطی را در مورد این کنوانسیون در نظر گرفت.

الف - نظر مخالف

- در تبصره (۱) ماده واحده، برای ارجاع موضوعات اختلافی به داوری، حق شرطی در نظر گرفته شده و مقرر گشته ارجاع به داوری، منوط به رعایت مقررات جمهوری اسلامی ایران است، در حالی که در ماده (۳۰) این کنوانسیون، اجازه حق شرط قائل شدن برای پیوستن به کنوانسیون را جز در خصوص موارد مندرج در ماده ۲۹ سلب کرده است. لذا حق شرط مذکور در تبصره (۱)، فاقد اثر بوده و به همین جهت، به واسطه عدم الزام به رعایت تشریفات مقرر در اصل ۱۳۹ قانون اساسی برای رجوع به داوری، مغایر با قانون اساسی است.

ب - نظر موافق

- نظری ابراز نشد.

نظریه نهایی شورای نگهبان^(۱)

مصوبه مزبور، مغایر با موازین شرع و قانون اساسی شناخته نشد.

۱. مندرج در نامه شماره ۸۷/۳۰/۲۹۷۰۸ مورخ ۸۷/۱۰/۴ شورای نگهبان، خطاب به رئیس مجلس شورای اسلامی.